

Symbolika Prasete

Prase je milujícím, věrným a inteligentním tvorem, který stál u zrodu čínských draků, je důvěřivé, přátelské a vždy chce pomoci. V Číně se stalo velice populárním symbolem plodnosti a hojnosti, pro svou zavalitou postavu a spokojený výraz, který prase má.

V tradici Feng shui také symbolizuje bezpečí, obzvláště pak to materiální.

Od pradávna zajišťovalo rodinám přísun potravy, peněz a života.

Symbol prasete se hodí pro obchodníky a podnikatele, kteří si přejí profesní růst.

Také je dobrý na ochranu rodiny a jejího majetku.

Prase vystupuje i v mytologii. Je známo několik prasečích bohů čínského folkloru.

Například Zhu Bajie, Zhuzi Zhen, nebo Zhu Juan Shen. Je to napůl člověk a napůl prase.

Vystupuje v čínském příběhu z 16. století, Cesta na západ.

Podle tohoto příběhu byl kdysi Zhu Bajie, Nesmrtelný velitel Nebeského oddílu, 100 000 vojáků Mléčné dráhy, ale o oslavách bohů se příliš opil a flirtoval s Chang E, bohyní Měsíce. Tento akt vyústil ve vyhánění do světa smrtelníků.

Měl se zrodit jako člověk, ale došlo k chybě a Zhu Bajie se objevil v děloze kance.

Tak se z něj stal napůl člověk, napůl prase.

K prvnímu povýšení prasete mezi božstva došlo u Védů v Indii, a tak se dostalo do hinduistického náboženství.

V nejstarších védských písemnostech má bůh stvořitel – Brahma jednoznačně podobu kňoura.

Erymantský kanec byl obrovský kňour, který v pohoří

Erymanthos v severní Arkádii působil velké škody,

takže mykénský král Eurystheus pověřil heroa Hérakla,

aby ho zneškodnil. Polobůh Hérakles se ujal této úlohy, která se počítá mezi dvanáct slavných Héraklových činů.

Příběh kalydonského kance souvisí s uctíváním bohyně lovu Artemidy.

Podle pověsti kdysi vládl v Kalydonu, ležícím na severozápadě Řecka, král Oineus.

Tento panovník každoročně přinášel bohyni Artemidě povinnou děkovnou oběť.

Když na to jednou zapomněl, pohněvaná bohyně vyslala do Kalydonu obrovského kance, který zpusťošil pole a vinohrady a obdělávané polnosti přerýl.

Kance nakonec zabila slavná lovkyně Atalanta a Oinesův syn Meleagros.

Římský bůh zemědělství, který původní kočovníky a pastevce naučil usedlému způsobu života, obdělávání půdy a ovocnářství, se jmenoval Saturnus.

Ten jezdil na voze taženém kancem se zlatými štětínami, které symbolizují sluneční paprsky. K jeho počtě byla o zimním slunovratu obětována prasata a pořádaly se několikadenní slavnosti, zvané saturálie. Oslava slunovratu byla zároveň příslibem nového života, slavicího zrození nepřemožitelného Slunce (*dies natalis Solis invicti*).

U Keltů patřil kanec mezi božstva. Nazývali ho moccus a jeho postavu často odlévali do bronzu. Jako symbol odvahy, bojovnosti a zároveň plodnosti byl reliéf kance ozdobou přilby a štítu, který keltský bojovník držel v levé ruce.

Koncem 4.století př.n.l. zhotovovali Keltové bronzové meče, jejichž čepel označovali ve Švýcarsku motivem kance.

Stejně znamení měli keltští pěšáci i jezdci na praporcích. Na keltských mincích, pocházejících asi z 2.století př.n.l. Se často objevuje silně stylizované vyobrazení kance.

Ve slovanském bájesloví byl kanec s mohutnými bílými zbraněmi průvodcem nejvyššího boha Svantovíta, jehož kult byl uctíván v Arkoně na ostrově Rujana.

Jeho sochu zničil v r. 1168 dánský král Valdemar I., který se zmocnil bohatého chrámového pokladu. I Radegastův průvodce byl posvátný kanec.

Slované slavili v období vánoc zimní slunovrat, podobnou slavnost, jakou byly římské saturnálie. V tomto období se ve velkém množství porážela prasata jako symbol Slunce, jehož návrat se očekával. Prase se stalo symbolem hojnosti, úspěchu a štěstí.

Pro křesťanství bylo prase zosobněním ďábla, neboť je považováno za tvora smyslného, nenasytného a nečistého. I dnes jsou výrazy prase nebo svině znevažující.

V Novém zákoně se uvádí, že Ježíš uzdravil v Gerse muže posedlého ďáblem a zlé duchy zahnal do stáda prasat, která z útesu popadala do pekla (Marek 5, 1-20, Lukáš 8, 26-39).

Japonci, protože u nich neplatí divoký kanec (inošiši) jen za symbol odvahy a božskou bytost, ale je projevem opravdového bojovníka. Připomíná to prastarou šintoistickou představu boha války Usa Hachiman, který se zobrazuje jako kanec. V Japonsku je černá zvěř v rozsáhlých lesích dosti rozšířená (jde o prase žíhané – *Sus scrofa vittatus*) a přesto, že její lov je dosti obtížný, je po úspěšném honu velkým zážitkem poslední leč.

